

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/124/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319011297
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2319011297.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci obžalovaného S. N., pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.) sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák., sčasti samostatne, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo 7. októbra 2020, č. k. 1T/126/2019 - 321, na verejnom zasadnutí konanom v Trnave 7. januára 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta a obžalovaného S. N. zamietajú.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo 7. októbra 2020, č. k. 1T/126/2019 - 321 (ďalej tiež napadnutý rozsudok), bol obžalovaný S. N. (ďalej len obžalovaný) postupom podľa § 166 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) vzhľadom na rozsudok Okresného súdu v Galante sp. zn. 1T/126/2019 z 26. februára 2020, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/50/2020 z 28. mája 2020, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a sčasti samostatne, v ktorom zostáva výrok o vine nedotknutý, odsúdený podľa § 172 ods. 1, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 5, § 39 ods. 2 písm. d/, písm. e/, ods. 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní a poučení o opravnom prostriedku sa ani prokurátor, ani obžalovaný k opravnému prostriedku nevyjadrili.

Dňa 22. októbra 2020 bolo okresnému súdu doručené písomné odvolanie prokurátora, v ktorom voči cit. rozsudku zahlásil odvolanie, ktoré odôvodnil dodatočne osobitným písomným podaním, ktoré bolo doručené okresnému súdu 3. novembra 2020.

V odvolaní uviedol, že napadnutý rozsudok vo výroku o treste považuje za nezákonný a nespravodlivý. Citujúc ust. § 34 ods. 1, ods. 4, ods. 6, § 39 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. zdôraznil, že hoci v tomto prípade základná trestná sadzba činí 3 roky až 10 rokov, tak v prípade obžalovaného sa v dôsledku aplikácie ust. § 38 ods. 5 Tr. zák. dolná hranica trestnej sadzby posúva na 6 rokov a 6 mesiacov.

V ďalšej časti odvolania prokurátor uviedol, že z odpisu registra trestov je zrejmé, že v prípade obžalovaného sa jedná o osobu, ktorá má s páchaním trestnej činnosti (dokonca závažnej násilnej) už skúsenosti, nakoľko bol doposiaľ 4 - krát súdne trestaný. Zdôraznil, že súdenú trestnú činnosť spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a poukázal na jeho postoj v prípravnom konaní k spáchanej závažnej drogovej trestnej činnosti. Odôvodneniu napadnutého rozsudku prokurátor vytkol, že z neho nie je absolútne zrejmé, prečo práve trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia splní u neho

svoj účel. Prokurátorovi sa tento trest javí ako neprimeranie mierny z toho dôvodu, že nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu predchádzajúcim odsudzujúcim rozsudkom vo výmere 4 roky a 8 mesiacov (teda skoro rovnaký) nespĺnil absolútne svoj účel, keďže sa obžalovaný opätovne dopustil závažnej trestnej činnosti. O to zarážajúcejšia je podľa neho aplikácia ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., ktoré mimoriadne zníženie má byť akýmsi výnimočným inštitútom, ktorý zároveň zaručí, že jeho aplikáciou budú splnené aj podmienky predpokladané ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. v kontexte s prihliadnutím na osobu páchatela, jeho trestnú minulosť a postoj k spáchanej trestnej činnosti počas celého trestného (teda aj prípravného) konania. Túto okolnosť ale okresný súd žiadnym spôsobom v rámci odôvodnenia rozsudku nevyhodnocoval. Nie je zrejmé, z akého dôvodu mal za to, že účel trestu bude splnený práve aj aplikáciou ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Je pravdou, že obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, avšak ani takýto prejav vôle zo strany obžalovaného nemá byť automatickým predpokladom bez ďalšieho pre aplikovanie ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Vzhľadnuc celý vyšetrovací spis ako aj jednotlivé zápisnice o hlavnom pojednávaní je skôr badateľné, že konanie obžalovaného je nanajvýš tendenčné, kedy počas celého prípravného konania svojim postojom k spáchanej trestnej činnosti skôr sťažoval postup orgánov činných v trestnom konaní a až následne (kedy bol evidentne uzročený s dôkaznou situáciou) sa „nečakane“ rozhodol urobiť na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine. Súd by v takýchto prípadoch nemal automaticky vždy pri vyhlásení viny (ako je to aj zrejmé z rozhodovacej činnosti v poslednom období) aplikovať ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. a bez akéhokoľvek bližšieho zdôvodnenia rozhodnúť, že práve trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov splní svoj účel. Pre prokuratúru nie je pochopiteľné, na podklade čoho (keďže bližšie úvahy súdu v odôvodnení rozsudku absentujú) dospel okresný súd k záveru, že účel trestu splní práve trest odňatia slobody dlhší o dva mesiace než predošlý uložený trest odňatia slobody, ktorý evidentne svoj účel nespĺnil. Prokurátor v odvolaní ďalej uviedol, že je pravdou, že sa obžalovaný podieľal na objasnení obzvlášť závažnej trestnej činnosti spáchanej zločineckou skupinou, avšak aj napriek tomu je potrebné zdôrazniť, že ani v tomto prípade sa okresný súd nevysporiadal s tým, z akého dôvodu práve mimoriadnym znížením trest podľa § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. (ktoré mimoriadne zníženie má fakultatívnu povahu) bude s ohľadom na osobu obžalovaného naplnený účel trestu namiesto použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Taktiež je prokurátor toho názoru, že s ohľadom na osobu obžalovaného, jeho kriminálnu minulosť, kedy nebol naplnený účel skoršieho trestu, ktorý bol skoro v rovnakej výmere, ako aktuálne ukladaný trest, taktiež s ohľadom na jeho postoj k spáchanej trestnej činnosti, ktorý v podstate prehodnotil pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov, by bolo primerané, zákonné a spravodlivé, priznať mu poľahčujúcu okolnosť iba podľa § 36 písm. n) Tr. zák. a uložiť mu následne trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Nad rámec konštatovaného upozornil prokurátor aj na nesprávnosť v postupe okresného súdu, kedy Okresnej prokuratúre Galanta nebolo doposiaľ doručené uznesenie Krajského súdu v Trnave sp zn. 6To/50/2020 z 28. mája 2020, teda tunajšia okresná prokuratúra nemala možnosť sa oboznámiť s úvahami nadriadeného súdu rozhodujúceho o odvolaní prokurátora, preto ani nebolo možné tieto v kontexte s napadnutým rozsudkom vyhodnotiť. Na základe vyššie uvedených skutočností prokurátor skonštatoval, že odôvodnenie rozsudku čo do výroku o treste sa mu javí nepreskúmateľným, nakoľko z neho nevyplývajú žiadne úvahy súdu k tomu, prečo možno splnenie účelu trestu dosiahnuť aj aplikovaním inštitútu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), písm. e) Tr. zák. S poukazom na to prokurátor v konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil vo výroku u treste a aby podľa § 323 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám tak, že obžalovaného podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m), § 38 ods., 2. ods. 3, ods. 5 Tr. zák. odsúdi na nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici takto určenej trestnej sadzby (min. vo výmere 64 (!) mesiacov), na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradí do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Cit. rozsudok okresného súdu napadol odvolaním aj obžalovaný, konkrétne podaním doručeným okresnému súdu 14. októbra 2020. Podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca osobitným písomným podaním doručeným okresnému súdu 3. novembra 2020. V ňom uviedol, že sa mu uložený trest zdá neprimerane prísny, preto sa domáha jeho výraznejšieho zníženia tak, aby výmera trestu skutočne zohľadnila postup podľa § 39 ods. 2 písm. d), písm. e) Tr. zák., nielen postup podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. Dodal, že hranice trestov stanovil zákonom zákonodarcu, pričom len pri dohode o vine a treste a analogicky s poukazom na R 44/2017 aj pri vyhlásení o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. určil, že spodnú hranicu trestu odňatia slobody je možné znížiť až o 1/3. V danej veci sa však obžalovaný navyše podieľal a stále sa podieľa významnou mierou na objasňovaní inej závažnej trestnej činnosti, čo možno považovať za podstatne výraznejšiu okolnosť na zníženie trestu, než je samotné vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Za týchto

okolností, najmä vzhľadom na rozsah spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní, sa obžalovaný domnieva, že je možné jeho trest odňatia slobody znížiť oveľa výraznejšie. Je toho názoru, že základnou právnou otázkou pre odvolací súd v danom prípade bude otázka posúdenia významu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. na strane jednej a podľa § 39 ods. 2 písm. d), písm. e) Tr. zák. na strane druhej, na rozsah zníženia trestu a otázku posúdenia významu kumulácie týchto dôvodov na rozsah zníženia trestu.

S poukazom na to obžalovaný v konečnom návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil vo výroku u treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol.

Prokurátor ani obžalovaný sa k dôvodom odvolania protistrany písomne nevyjadřili.

Spisový materiál bol Krajskému súdu v Trnave (ďalej len krajský súd) riadne predložený na rozhodnutie 9. decembra 2020.

Za účelom prejednanía odvolania nariadil krajský súd termín verejného zasadnutia na 7. januára 2021, ktorého sa zúčastnil prokurátor krajskej prokuratúry a obhajca obžalovaného. Výsluch obžalovaného bol v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 vykonaný z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov prostredníctvom video-konferenčného zariadenia podľa § 61b Trestného poriadku. Obhajoba voči tomuto postupu neuplatnila žiadne výhrady.

Po prednesení správy o stave vecí so zameraním na otázky, ktoré treba na verejnom zasadnutí riešiť, predsedníčka senátu dopytovala strany o návrhy na doplnenie dokazovania. Keďže takéto návrhy neboli, pristúpilo sa ku konečným návrhom. V rámci nich prokurátor žiadal svojmu odvolaniu vyhovieť a rozhodnúť v intenciách písomne podané odvolania. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, to navrhol ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného sa taktiež pridržiaval písomného odôvodnenia svojho odvolania a konečného návrhu v ňom uvedeného. Dodal, že napadnutý rozsudok považuje za nelogický, pretože obžalovanému trest navýšil napriek tomu, že sa preukázalo, že napomáhal objasňovaniu trestného činu zvlášť významnou mierou. Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, toto navrhol ako nedôvodné zamietnuť. Obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa pridržiava toho, čo uviedol jeho obhajca.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 odsek 1 Trestného poriadku, odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 316 odsek 3 Trestného poriadku, odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

- a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,
- b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo
- c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaného odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podali prokurátor a obžalovaný ako oprávnené osoby, podali ich v zákonom stanovenej lehote a proti výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Tr. por. krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že obe odvolanie nie sú dôvodné.

Krajský súd považuje na úvod za potrebné uviesť, že v predmetnej veci už rozhodoval uznesením z 28. mája 2020, sp. zn. 6To/50/2020, ktorým na podklade odvolaní prokurátora a obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K zrušeniu v poradí prvého odsudzujúceho rozsudku došlo jednak z dôvodu neúplnosti skutkových zistení, ale aj z dôvodu pochybnosti o ich správnosti, na ktorých objasnenie bolo treba vykonať ďalšie

dôkazy. Bližšie dôvody, ktoré krajský súd k takémuto postupu viedli sú zrejmé z odôvodnenia, pričom na podstatné dôvody poukázal aj okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku. Z tohto dôvodu nepovažoval krajský súd za potrebné ich bližšie rekapitulovať.

Okresný súd prihladajúc na závery obsiahnuté v rozhodnutí krajského súdu na hlavnom pojednávaní doplnil dokazovanie a následne rozhodol napadnutým rozsudkom.

Pokiaľ ide o konanie, ktoré napadnutému výroku predchádzalo, prokurátor namietal pochybenie súdu spočívajúce v tom, že mu nebolo doručené písomné vyhotovenie zrušujúceho uznesenia krajského súdu.

K tomu krajský súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu je zistiteľné, že samosudca po vrátení veci krajským súdom ako prvú zadal do spisu úpravu pre kanceláriu, aby písomné vyhotovenie cit. uznesenia krajského súdu doručila stranám spolu s predvolaním resp. upovedomením o termíne hlavného pojednávania na 12. augusta 2020. Podľa pripojenej doručky bola súdna zásielka prokuratúre doručená 24. júna 2020. Je ale pravdou, že na doručke sa ako doručovaná písomnosť spomína len upovedomenie o termíne hlavného pojednávania a nie aj cit. uznesenie, no rovnako tomu tak je aj v prípade doručení od obžalovaného a jeho obhajcu, ktorí sa ale na nedoručenie písomného vyhotovenia cit. uznesenia vôbec nestožovali.

Prokurátor teda dôvodne namieta túto chybu kancelárie súdu, ktorá by sa nemala stávať. Krajský súd však zastáva názor, že ide o chybu konania odstrániteľnú, preto toto pochybenie zhojil tým, že pred začatím verejného zasadnutia prítomnej prokurátorky cit. uznesenie doručil. Prokuratúra ako strana v konaní tak mala možnosť ešte pred konečným rozhodnutím vo veci zareagovať, ktorú možnosť nevyužila. V tejto súvislosti ale považuje krajský súd za potrebné poznamenať, že na uvedený nedostatok mal intervenujúci prokurátor okresný súd upozorniť sám pri prvej možnej príležitosti, ktorou bolo konanie hlavného pojednávania 12. augusta 2020, lebo už vtedy si musel byť vedomý toho, že pokiaľ vo veci znova koná okresný súd, tak musel byť pôvodný rozsudok zrušený a vec mu vrátená na ďalšie konanie. Prokurátor okresný súd neupozornil nielen vtedy, ale ani na v poradí ďalšom hlavnom pojednávaní, na ktorom došlo k vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku. Túto námietku uplatnil z nepochopiteľných príčin až v odvolacom konaní.

Iné chyby konania prokurátor nevytýkal. Obžalovaný konaniu, ktoré predchádzalo napadnutému výroku o treste, žiadne chyby nevytýkal. Krajský súd vlastným prieskumom v konaní žiadne iné pochybenia nezistil. Zo zápisnice z hlavného pojednávania vyplýva, že okresný súd vykonal po vrátení veci dokazovanie ohľadom výroku o treste procesne správne a v rozsahu dostatočnom na zákonné a spravodlivé rozhodnutie.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, krajský súd považuje za potrebné pripomenúť niektoré teoretické východiská rozhodné pre ukladanie trestu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukladanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatela a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a

spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Obžalovaný bol uznaný za vinného zo zločinu nedovolanej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. sčasti spolupáchatelstvom podľa § 20 Tr. zák. a sčasti samostatne, za ktorý je ho možné potrestať trestom odňatia slobody v rozpätí od 3 rokov do 10 rokov.

Pokiaľ ide o druh trestu, záver okresného súdu o tom, že obžalovanému musí byť uložený nepodmienečný trest odňatia slobody je správny. Obžalovaný totiž spáchal trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov (§ 34 ods. 6 Tr. zák.), pričom ho spáchal v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody (§ 49 ods. 2 Tr. zák.). Úvahy o jeho potrestaní niektorým z alternatívnych trestov k trestu odňatia slobody sú preto bezpredmetné.

Pokiaľ ide o pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, okresný súd správne obžalovanému priznal jednu poľahčujúcu okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval (§ 36 písm. l) Tr. zák.) a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol v minulosti odsúdený (§ 37 písm. m) Tr. zák.). Správne tiež postupoval vtedy, keď obžalovanému nepriznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. s odôvodnením, že v prípravnom konaní obžalovaný absolútne žiadnym spôsobom nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní objasňovať vlastnú trestnú činnosť. Správne preto okresný súd uzavrel, že pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností je u neho vyrovnaný (§ 38 ods. 2 Tr. zák.).

Pokiaľ sa obžalovaný domáhal priznania ďalších poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. n), písm. o) Tr. zák., že napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, resp. že prispel k odhalienu alebo usvedčeniu organizovanej skupiny, zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny, tieto mu správne okresný súd nepriznal. Podľa názoru krajského súdu by tá istá okolnosť, pre ktorú sa pristúpilo k apl. § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. bola u neho zohľadnená duplicitne (viacnásobne). Duplicita sa pritom nepripúšťa medzi jednotlivými kategóriami okolností uvedených v § 38 ods. 1 Tr. zák., ale ani interne v rámci týchto kategórií.

Rovnako správne postupoval okresný súd, keď v prípade obžalovaného aplikoval ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., keďže obžalovaný opätovne spáchal zločin. V dôsledku aplikácie cit. ust. sa zvýšila dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Okresný súd sa tak mal pri ukladaní trestu pohybovať v rozmedzí trestnej sadzby trestu odňatia slobody od 6 rokov a 6 mesiacov do 10 rokov. Prokurátor v odvolaní ako chybnú namietal analogickú aplikáciu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Krajský súd túto námietku považuje za nedôvodnú. Stotožnil sa s názorom okresného súdu, že neodvolateľné vyhlásenie viny obžalovaného, ktoré je z hľadiska ďalšieho postupu veľmi významné, keďže v rozsahu priznania obžalovaného sa nevykonalo kontradiktórne hlavné pojednávanie (viď Stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované pod poradovým číslom 44 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR číslo 5/2017), bolo potrebné pri výmere trestu obžalovanému zohľadniť prostredníctvom aplikácie namietaných ustanovení. Samotná skutočnosť, že obžalovaný v prípravnom konaní odmietol vypovedať, nemá na možnosť analogickej aplikácie cit. ust. Tr. zák. v konaní pred súdom podľa krajského súdu žiaden vplyv, nakoľko obžalovaný v prípravnom konaní len využil svoje právo garantované Ústavou Slovenskej republiky v čl. 47 ods. 1. Už vôbec nemožno z využitia tohto ústavného práva vyvodzovať v neprospech obžalovaného závery, že je k trestnej činnosti nekritický alebo, že koná tendenčne pod ťarchou usvedčujúcich dôkazov.

Ako nedôvodnú vyhodnotil krajský súd aj námietku prokurátora ohľadom chybnej aplikácie ust. § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. okresným súdom.

Zo správy vyšetrovateľa PZ zo 14. októbra 2019, ČVS: PPZ-484/NKA-PZ-BA-2019, vyplynulo, že obžalovaný je v uvedenom konaní vedený ako svedok závažnej trestnej činnosti, že spolupracuje na objasnení tejto závažnej činnosti, že svojimi výpoveďami ako aj ďalšou spoluprácou výraznou mierou napomáha orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. i) Tr. zák.

Zo správy vyšetrovateľov PZ z 12. februára 2020, ČVS: PPZ-141/NKA-BA2-2019 a PPZ-157/NKA-BA2-2019 vyplýva, že obžalovaný sa aktívne podieľal a spolupracoval s políciou na objasnení obzvlášť závažnej trestnej činnosti, pričom jeho spolupráca viedla k obvineniu páchatel'ov tejto trestnej činnosti, ktorí sú aktuálne väzobne stíhaní.

Zo správy vyšetrovateľa PZ zo 14. februára 2020, ČVS: PPZ-187/NKA-BA1-2019, vyplynulo, že obžalovaný aktívne spolupracoval s políciou na objasnení obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. a iné, pričom jeho aktívna spolupráca viedla k trestnému stíhaniu, resp. k usvedčeniu páchatel'ov uvedených trestných činov.

Zo správy prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 20. augusta 2020 týkajúcej sa tej istej veci ČVS: PPZ-187/NKA-BA1-2019 vyplynulo, že na Okresný súd Bratislava V už bola podaná obžaloba, vec je vedená pod sp. zn. 3T/23/2020, že okresný súd vo veci rozhodol rozsudkom z 28. mája 2020, ktorým uznal vinu podľa obžaloby. Obžalovaný vypočutý ako svedok pre súdom vypočutý nebol, nakoľko obžalovaní realizovali vyhlásenia o vine resp. o nepopretí spáchania súdených trestných činov. Prokurátor dodal, že obžalovaný v tejto veci nebol jediným svedkom, dôkazná situácia umožňovala páchatel'ov odsúdiť aj bez jeho výpovede. Obžalovaný vystupoval ako jediný usvedčujúci svedok len pri skutku pod bodom 3/, avšak aj vo vzťahu k tomuto skutku páchatel' realizoval vyhlásenie o vine.

Zo správy prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len ÚŠP GP SR) z 22. septembra 2020, sp. zn. VII/2 Gv 228/18/1000, vyplýva, že v trestnej veci obv. N. T. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák. a iné obžalovaný podrobne popísal trestnú činnosť zločineckej skupiny vedenej obv. N. T., spôsob obchodovania s drogami a poskytol aj ďalšie informácie dôležité pre objasnenie veci. Podľa prokurátora ÚŠP GP SR jeho svedecká výpoveď významne napomohla pri odhalení páchatel'ov sústredenej okolo skupiny N. T., ktorá sa niekoľko rokov systematicky venovala výrobe a predaju drog v oblasti Serede. Prokurátor ÚŠP GP SR je toho názoru, že táto skutočnosť odôvodňuje použitie zákonných benefitov v zmysle príslušných ust. Tr. zák. a Tr. por. vo vzťahu k obžalovanému pri rozhodovaní o jeho treste pre ním spáchanú trestnú činnosť.

Vychádzajúc z cit. správy prokurátora ÚŠP GP SR, hodnotiac ju v kontexte aj ďalších vyššie cit. správ vyšetrovateľov, je krajský súd toho názoru, že okresný súd pristúpil k aplikácii ust. § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. dôvodne.

Správne prokurátor v odvolaní poukázal na to, že na mimoriadne zníženie trestu podľa cit. ust. § 39 Tr. zák. musia byť kumulatívne splnené aj ďalšie zákonné podmienky a síce, že súčasne použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom by bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačí aj trest kratšieho trvania. Na rozdiel od prokurátora krajský súd zdieľa názor okresného súdu, že u obžalovaného sú obe tieto podmienky splnené. Odôvodňuje to nielen postoj k vlastnej trestnej činnosti v podobe jeho vyhlásenia o vine, ale hlavne fakt, že z drogovej trestnej činnosti v pozícii svedka aktívne usvedčuje ďalšie osoby.

Pokiaľ ide o výmeru trestu, okresným súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov je aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na osobu obžalovaného, charakter súdenej trestnej činnosti a okolnosti prípadu, trestom primeraným a spravodlivým, ktorý splní svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie a zároveň aj morálne odsúdi konanie obžalovaného. Pokiaľ ide o odvolacie námietky obžalovaného, tak výraznejšiemu zníženiu trestu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby 6 rokov a 6 mesiacov bránil aj podľa názoru krajského súdu fakt, na ktorý správne poukázal prokurátor v odvolaní, že sa obžalovaný trestnej činnosti dopúšťa opakovane, dokonca v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, čo svedčí o nedostatočnom výchovnom pôsobení predchádzajúceho nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom jeho trestná činnosť má gradačný charakter (od majetkovej, cez násilnú až k drogovej trestnej činnosti).

Inak povedané, ak by obžalovaný nenapomáhal aktívne odhaľovať inú trestnú činnosť a nerealizoval vyhlásenie o vine, tak za predpokladu, že by bol zo súdenej trestnej činnosti usvedčený, dôvodne by mohol očakávať nepodmienečný trest odňatia slobody vyšší ako 7 rokov. Preto konečný benefit

súvisiaci s aplikáciou cit. ust. § 39 ods. 2 Tr. zák. nie je z pohľadu krajského súdu nijako zanedbateľný, a to ani pri súčasnej kumulácii písm. d) a písm. e) cit. ust. § 39 ods. 2 Tr. zák.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že v poradí prvým odsudzujúcim rozsudkom mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 4 mesiace a je pre neho nepochopiteľné, prečo dostal po doplnení dokazovania, ktorým sa preukázala jeho spolupráca, vyšší trest, k tomu krajský súd uvádza, že tak v prípade prvého odsudzujúceho rozsudku, ako aj v prípade napadnutého rozsudku bolo podané zo strany prokurátora odvolanie čo do výroku o treste aj v jeho neprospech, čo v konečnom dôsledku umožňovalo uložiť mu aj prísnejší trest. Treba zdôrazniť, že trest uložený v poradí prvým odsudzujúcim rozsudkom krajský súd vôbec nepreskúmaval, nakoľko vo vzťahu k nemu nebolo vykonaného dostatočné dokazovanie.

Čo sa týka spôsobu výkonu uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, okresný súd správne postupom podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný trestný čin spáchal krátko po svojom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, kde si odpykával trest za úmyselný trestný čin.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolania prokurátora a obžalovaného na verejnom zasadnutí ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.) .

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.